

INSPECTORATUL
ȘCOLAR
JUDEȚEAN
TELEORMAN

"Educația este ceea ce supraviețuiește după ce tot ce a fost învățat a fost uitat."

Burrhus Frederic Skinner

CALEIDOSCOP DIDACTIC TELEORMĂNEAN

Publicație periodică a Casei Corpului Didactic Teleorman

Revistă națională de știință și educație

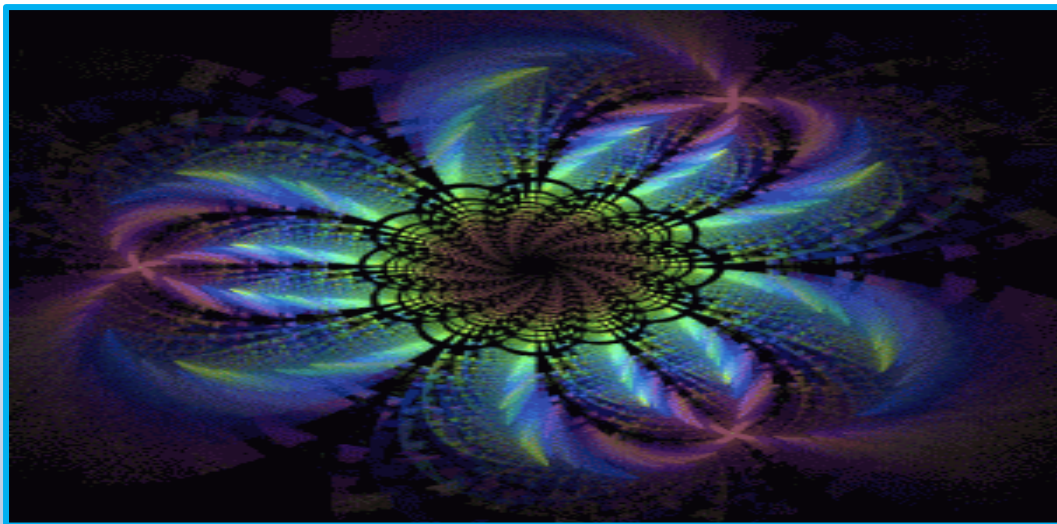
Ediție on-line

ISSN – 2558 – 8893

ISSN – L 2558-8893

Nr.4
octombrie-decembrie
2017

2017

CASA CORPULUI DIDACTIC TELEORMAN

Strada Carpati nr. 15; Alexandria, cod: 140059

TEL: 0247/315636; FAX: 0247/315636

E-mail: ccd_tr@yahoo.com

Site: <http://ccd.isjtr.ro>

**Creativitate și inovare
didactică!**

CASA CORPULUI DIDACTIC TELEORMAN
propune cadrelor didactice și personalului didactic
auxiliar să-și facă cunoscută activitatea în
filele revistei noastre.

”ÎMPREUNĂ PENTRU UN NOU ÎNCEPUT!”

ECHIPA DE REDACȚIE A REVISTEI

CALEIDOSCOP DIDACTIC TELEORMĂNEAN

Director

Prof. Eliza Marinela SOTIRESCU

Comitet științific:

Prof. dr. Valeria GHERGHE

Prof. dr. Ileana GURLUI

Prof. dr. Alexandra NEGREA

Redactor șef:

Prof. Eliza Marienla SOTIRESCU

Colectivul de redacție:

Insp.de.spec. Ioana Daniela TĂTARU

Prof. metodist Silvia PĂUN

Prof. metodist Florica BOGDAN

Prof. metodist Eugenia ILIE

Prof. metodist Marinela MELINTE

Inf. Mariana POPA

Ec. Mirela MARDALE

Tehnoredactare computerizată

Prof. metodist Silvia PĂUN

Inf. Mariana POPA

Copertă și publicare online

Prof. Eliza Marienla SOTIRESCU

Revista ***CALEIDOSCOP DIDACTIC TELEORMĂNEAN*** a fost editată conform
Regulamentului de organizare și funcționare a Casei Corpului Didactic, aprobat prin
Ordinul Ministrului Educației și Cercetării Nr. 4713 din 23.08.2010.

Responsabilitatea afirmațiilor conținute în materialele publicate revine în totalitate
autorilor.

„Cuvântul este un mijloc imperfect de comunicare”, spunea Camil Petrescu.

La ceas inaugural, prin revista *Caleidoscop didactic teleormănean*, Casa Corpului Didactic Teleorman dă startul unui demers ambițios și incitant pentru toți aceia care doresc să marcheze, pe axa timpului, itinerarii complexe, vizând permanentele interogații și căutări de sensuri, provocările și dilemele pe care educația le aduce în societatea cunoașterii.

Dinamica lumii contemporane a impus *noile educații* care, în această eră a informatizării, a multiculturalității, au făcut posibil saltul de la o școală a stereotipiilor eronate la creativitate, la interdisciplinaritate, toate girate de arta de a învăța *să știi, să faci, să trăiești și să fii*.

Apariția acestei reviste reprezintă o oportunitate în dezvoltarea profesională, atât pentru cadrele didactice, cât și pentru cadrele didactice auxiliare, deschizând perspective care trebuie fructificate din plin. Ne dorim ca, noile paradigme educaționale, pe care autorii le vor aborda în paginile acestei publicații, să faciliteze schimbul de idei, dialogul, emulația, spiritul înnoitor, ca premise ale longevității și confirmării, ale oportunității mesajului transmis.

Voi fi alături de echipa redacțională și sunt convinsă că revista va reuși să reprezinte un reper în învățământul teleormănean, deoarece este coordonată de oameni ambițioși, perseverenți, cu viziune, care ajung întotdeauna acolo unde și-au propus.

Urez acum la început de drum succes deplin cu speranța că aceasta revista va avea o un parcurs lung, provocator și util.

Cu speranță și încredere,

Prof. Valeria Gherghe

Inspector școlar general

Revista „Caleidoscop didactic teleormănean” a luat naștere din dorința de a populariza experiențele bune din domeniul educației, dând libertate educatorului să abordeze aspecte și teme din teoria educației, management, curriculum școlar, educație permanentă, consiliere și orientare.

Revista va acoperi dorința cadrelor didactice teleormănene interesate de promovarea unor lucrări metodice și științifice dar mai ales interesate de redobândirea imaginii școlii teleormănene în comunitate.

Educatorul, joacă rolul de model în comunitatea școlară și-și axează preocupările pentru realizarea de demersuri didactice adaptate și flexibile la nevoile beneficiarului direct „Măria sa Elevul”.

Diseminarea și popularizarea experiențelor personale și profesionale, rezultate la concursuri și olimpiade școlare îmbogățesc fondul generator de idei, de modele inovative și exemple de bune practici din sistemul de învățământ.

Revista se adresează tuturor specialiștilor în științele educației și în domenii conexe, personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar, tuturor celor implicați în sistemul de învățământ din România.

**Director CCD,
Prof. Eliza Marinela Sotirescu**

CUPRINS

5 OCTOMBRIE – ZIUA MONDIALĂ A EDUCAȚIEI WORLD TEACHERS' DAY	6
PROIECTUL ” STRATEGII PENTRU INFORMATIZAREA ȘI EDUCAREA ADULȚILOR”	7
PROIECT “ LIFELONG MATHS”	10
BIBLIOTECA ȘI ROLUL EI ÎN EDUCAȚIE	13
SPORTUL – O NECESITATE PENTRU OMUL MODERN	14
IMPORTANȚA PROIECTULUI TEMATIC ÎN PROCESUL DE ÎNVĂȚARE	15
VALORIFICAREA TRADIȚIILOR ȘI A OBICEIURILOR LOCALE ÎN PREDAREA LITERATURII ROMÂNE	16
IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR PRACTICE ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV	19
IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE ÎN PARTENERIAT CU PĂRINȚII	20
INTALNIRE TRANSNATIOANALA IN CADRUL PROIECTULUI ERASMUS K2 „CONQUERING BOOKS AGAIN”	22
ROLUL, LOCUL ȘI IMPORTANȚA EXPERIMENTULUI ÎN ÎNSUȘIREA CUNOȘTINȚELOR DE BIOLOGIE	24
MESERIA DE DASCAL	26
PROCEDEUL INSTRUCTIV-EDUCATIV ÎN GIMNAZIU	27
RIMBAUD- VIZIONARUL, PERSONAJ BALZACIAN?	28

5 OCTOMBRIE – ZIUA MONDIALĂ A EDUCAȚIEI WORLD TEACHERS' DAY

Prof. Strâmbu Mirela
Școala Gimnazială nr. 1 Mîrzănești

“Educația, cea mai puternică armă capabilă să schimbe lumea” (Nelson Mandela)

Din 1994, pe 5 octombrie se sărbătorește Ziua Mondială a Educației pentru a coincide cu sărbătoarea mondială a profesorului (stabilită de UNESCO). În acel an UNESCO a inaugurat prima zi mondială a educatorului, pentru a comemora în 1966, semnarea recomandării făcute de UNESCO și Organizația Internațională a Muncii privind condițiile de muncă ale personalului didactic. În peste 200 de țări, se sărbătorește Ziua Mondială a Educației și este dedicată tuturor cadrelor didactice. Această zi reprezintă un moment de evidențiere a rolului cadrului didactic în societate, lucru care ține să ne reamintească faptul că o educație de calitate reprezintă cheia unei reușite profesionale.

În sens pedagogic, educația este fenomenul social complex privit în trei dimensiuni:

- activitate conștientă a subiectului educației (educator) de stimulare, îndrumare, formare a obiectului educației (educat);
- proces de formare a omului pentru integrarea activă în societate, proces de formare intelectuală, morală, profesională, fizică, estetică;
- rezultat prin preluarea selectivă a acțiunilor informaționale și includerea în structuri comportamentale proprii de cunoaștere și acțiune.

Pentru Platon, educația ar fi “arta de a forma bunele deprinderi sau de a dezvolta atitudinile native pentru virtute ale acelor care dispun de ele”.

Aristotel, în lucrarea sa “Politica”, considera că educația “trebuie să fie un obiect al supravegherii publice, și nu particulare”. În consecință, ea trebuie să pregătească viitori cetățeni. Aceasta pregătire trebuia să se facă diferențiat după modelul în care cele trei aspecte ale sufletului (vegetativ, animal, rațional) se distribuie în rândul oamenilor.

Elevii Școlii Gimnaziale nr. 1 Mîrzănești, coordonați de către dascăli, au organizat în această zi specială diverse activități, printre care: dezbateri, citate cu referiri la ziua educației, concurs de colaje, desene și jocuri distractive cu rol educativ. Cu toții își doresc să întărească ideea că educatorul, învățătorul, profesorul contribuie în mod esențial la dezvoltarea unei țări, asigurând transmiterea de cunoștințe și au expus în diverse moduri rolul dascălilor în formarea valorilor. Astfel au prins contur activități variate și atractive.

„Educația este un al doilea soare pentru cei care o posedă”. Heraclit din Efes

„Educația este mișcarea din întuneric către lumină”. Allan Bloom

**CASA CORPULUI DIDACTIC TELEORMAN IMPLEMENTEAZĂ, ÎN CADRUL
PROGRAMULUI ERASMUS+,**

PROIECTUL

” STRATEGII PENTRU INFORMATIZAREA ȘI EDUCAREA ADULȚILOR”

**Coordonator de proiect,
Director C.C.D. Teleorman,
Prof. Eliza Marinela SOTIRESCU**

Proiectul ” STRATEGII PENTRU INFORMATIZAREA ȘI EDUCAREA ADULȚILOR” a debutat la data de 01.09.2017 și se va finaliza la data de 31.08.2019, având o finanțare de 21.005 Euro prin Programul Erasmus+.

Prioritățile proiectului sunt:

- Educația deschisă și inovatoare în era digitală;
- Extinderea competențelor profesorilor în educația adulților;
- Întărirea profilului profesiilor didactice în educația pentru adulți;
- Dezvoltarea unei metodologii inovative care permite învățarea competențelor transversale în domeniul informației;

Prin proiect se urmărește încurajarea folosirii comunicării tehnologizate în centrele europene pentru adulți și încearcă să creeze o rotație a centrelor participante la proiect într-o perioadă de experimentare în care fiecare centru va pune în practică strategia de digitalizare a activităților sale.

De asemenea, ca prioritate specifică, proiectul își propune să formeze cadre didactice, iar beneficiarii indirecti sunt adulții formați de aceștia.

Proiectul promovează metode moderne de comunicare și tehnologie atât pe termen scurt cât și pe termen lung.

La nivel european proiectul este coordonat de Intercia Digital S.R.L., un centru de formare pentru adulți din Huelva, Spania. Instituțiile partenere sunt:

Casa Corpului Didactic Teleorman - Romania;

Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Lodzi – Polonia;

Hendek Halk Egitim Merkezi Mudurlugu – Turcia;

Consorzio Lavoro e Ambiente – Italia;

Instituto de Educacion Secundaria Jacaranda – Spania;

Sinergia Societa Cooperativa Sociale – Italia;

DESCRIEREA PROIECTULUI:

S-a constatat că, în ciuda varietății proiectelor prin care se urmărește formarea adulților în era digitală, este încă nevoie de mai mult efort din partea furnizorilor de formare pentru a se atinge obiectivele propuse.

Astfel, proiectul își propune instruirea cadrelor didactice în implementarea strategiei digitale în educarea adulților.

Proiectul propune dezvoltarea de cursuri de formare pentru îmbunătățirea disponibilității și calității cursurilor europene de formare a formatorilor, managerilor sau alte categorii de personal din educația pentru adulți.

IMPLEMENTAREA PROIECTULUI

Proiectul se va desfășura pe o perioadă de 2 ani, timp în care partenerii din cele cinci țări vor organiza mai multe întâlniri.

La fiecare 4 luni, cei implicați vor face schimb de documente, se vor informa reciproc în legătură cu activitățile desfășurate.

Proiectul are în structura sa 6 întâlniri transnaționale:

M1- Huelva (Spania)- noiembrie 2017

M2- Lodz(Polonia)- februarie 2018

M3- Bari(Italia)- Iunie 2018

M4- Alexandria(România)- octombrie 2018

M5- Sakarya(Turcia)- martie 2019

M6- Roma(Italia)- iunie 2019

1(o) activitate de predare/învățare:

C1 - Lodz(Polonia)

Proiectul va fi monitorizat permanent și se vor realiza evaluări, din septembrie 2017 până în august 2019.

Diseminarea proiectului se va realiza prin broșuri, pliante, buletine de știri.

Proiectul are două forme de comunicare:

- ✓ directă, prin întâlniri în cadrul organizat, când se vor desfășura 9 activități
- ✓ și pe platformă, unde se vor desfășura 5 activități.

În cadrul IO1, se va urmări:

Definirea strategiilor digitale necesare formării adulților;

Definirea piloților locali;

Identificarea și susținerea celor mai bune practici;

Evaluarea formării;

În cadrul IO2 se va urmări:

Identificarea domeniilor de interes;

Structura și caracteristicile comunității;

Implementarea în comunitate;

Promovarea proiectului;

REZULTATELE PROIECTULUI

Profesorii își vor institui abilitățile în următoarele domenii :

- mediu de învățare pentru învățământul digital integrat;
- implementarea rețelelor, conectivitate, acces;
- bibliotecile și mediile media;
- registre electronice și arhive ;
- securitatea datelor;
- media și rețelele sociale;
- Dezvoltarea gândirii bazată pe calculator;
- Deschiderea spre resurse educaționale și conținuturi digitale;
- Colaborare în rețele de comunicare;

Casa Corpului Didactic participă la acest proiect, ca partener ce reprezintă România, având ca domeniu de activitate formarea cadrelor didactice care la rândul lor pregătesc copii de ciclul primar, gimnazial și liceal.

Prima întâlnire transnațională de proiect a avut loc la Huelva, Spania, în perioada 27-30 noiembrie 2017. La această întâlnire au participat câte doi reprezentanți ai fiecărei țări partenere în proiect.

Pe toată perioada întâlnirii, s-au discutat calendarul și detaliile proiectului. Discuțiile s-au axat pe latura administrativă și cea financiară a proiectului. S-au stabilit strategii de derulare pentru celelalte întâlniri. S-au prezentat planurile de diseminare și de monitorizare și s-a obținut feedback de la parteneri. S-a stabilit versiunea finală a chestionarelor ce vor fi aplicate în fiecare centru pe baza cărora se va realiza analiza nevoilor de formare.

ÎNTÂLNIRE TRANSNAȚIONALĂ, PARTENERIATE STRATEGICE, ACȚIUNEA CHEIE 2, PROIECT “LIFELONG MATHS” - FINANȚAT ÎN CADRUL PROGRAMULUI ERASMUS +

**Coordonator de proiect,
Prof. Eliza Marinela SOTIRESCU**

Colegiul Național Pedagogic “Mircea Scarlat” Alexandria implementează în perioada 1.10.2017-30.09.2019, proiectul „LIFELONG MATHS”, proiect finanțat în cadrul Programului ERASMUS+, Acțiunea Cheie 2, contract numărul 2017-1-TR01-KA219-

045825_2, în valoare de 22.685 Euro și care cuprinde 5 țări partenere: Turcia, România, Macedonia, Italia și Cipru.

În perioada 22-26 noiembrie 2017 s-a desfășurat prima întâlnire transnațională în cadrul proiectului Erasmus+ „LIFELONG MATHS”, proiect ce vizează activități de învățare și întâlniri transnaționale pentru elevi și profesori din 5 țări: Turcia, România, Macedonia, Italia și Cipru, proiect finanțat de Uniunea Europeană.

Scopul proiectului este de a face ca predarea și învățarea să fie eficiente prin utilizarea unor instrumente tehnologice cum ar fi internetul, computerele, tablele interactive pentru îmbunătățirea performanțelor la matematică a elevilor cu dificultăți în înțelegerea matematicii.

Obiectivele proiectului

- să utilizăm la nivel transnațional clasa de învățământ Google și EBA (Network Education Informatics);
- să împărtășim experiențe cu parteneri din alte țări europene pentru a vedea diferite abordări aplicate în aceste țări;
- să utilizăm tehnologia informației, învățând programele, și interacțiunea culturală și pentru a beneficia de ea prin determinarea nevoilor noastre și învățarea lucrurilor noi;
- să furnizăm elevilor, profesorilor și partenerilor noștri o identitate activă a cetățenilor și trăsături interculturale.

Vom crea o școală Google prin intermediul internetului cu partenerii noștri, utilizând dispozitivele de comunicații tehnologice disponibile și vom crea activități cum ar fi trimiterea de întrebări, rezolvarea problemelor, feedback și verificarea răspunsurilor dintre profesori și studenți.

Vom folosi clasa Google, unitatea Google și aplicațiile Google, pentru a sprijini elevii să studieze subiectul pe care profesorul l-a învățat în lecție în orice moment din clasă.

Pe scurt, "clasa Google" este o tehnică de studiu utilizată pentru a ajuta elevii să învețe mai bine subiectul dat în clasă și să obțină imediat feedback de la profesor. După ce elevii se întorc acasă, folosesc internetul pentru a rezolva tema pe care a dat-o profesorul și o trimite înapoi. Profesorul evaluează, verifică răspunsul și, dacă există răspunsuri sau ambiguități incorecte în înțelegerea subiectului, el fie corectează greșelile și le trimite înapoi studenților, fie reteluiește subiectul prin videoclipuri sau în contact direct cu elevii. Cu ajutorul aplicației EBA (Educație Informatică) vor fi date sarcinile, vor fi distribuite materiale video și soluțiile vor fi controlate

Profesorul ar trebui să acorde atenție nevoilor individuale de învățare și stilurilor de învățare ale elevilor și ar trebui să-și adapteze predarea în conformitate cu acest lucru, aplicând instruirea diferențiată

Rezultatele cercetărilor arată că, în ceea ce privește aspectul studenților care sunt pregătiți pentru învățare, interes și profiluri individuale de învățare, cooperarea diferitelor nevoi de învățare are un efect pozitiv asupra succesului în învățarea matematicii.

La reuniunea de proiect au participat 11 profesori din țările partenere, profesorul coordonator din fiecare țară și alți membri ai echipei de proiect. Din partea Colegiul Național Pedagogic "Mircea Scarlat" Alexandria, județul Teleorman, au participat profesor coordonator al proiectului Eliza Marinela Sotirescu, prof.Toma Doinița, prof. Toma Florentina, membri în echipa de proiect. Țara gazdă a reuniunii de proiect a fost Turcia și întâlnirea a avut loc Abdulkirim Bengi Anadolu Lisesi, Tarsus-Mersin, Turcia.

Coordonatorul proiectului din Turcia, domnul profesor Erhan Onan și directorul liceului Ergin Yilmazer, au pregătit tuturor o întâmpinare călduroasă în orașul Tarsus, Turcia, gazda primei întâlniri din proiect și au urmat trei zile intense de muncă, planificarea activităților de învățare, stabilirea sarcinilor de lucru pentru fiecare țară parteneră.

Prima zi de activități a debutat cu o vizită la Liceul Abdulkerim Bengi, unde am fost primiți cu multă căldură și emoție de echipa de profesori turcă apoi activitatea a continuat cu prezentarea liceelor partenere, programa școlară la disciplina matematică din fiecare țară parteneră.

Activitatea a continuat cu stabilirea responsabilităților echipelor de proiect din fiecare țară parteneră, a fost stabilită amenajarea colțului proiectului în fiecare școală și distribuirea sarcinilor din cadrul proiectului astfel:

România va realiza website-ul proiectului

Cipru va realiza e-book

Macedonia are sarcina realizării CD/DVD-urilor

Italia se va ocupa de diseminarea proiectului, realizarea broșurilor, articole în ziare.

A doua zi a întâlnirii a debutat cu concursul de logo-uri. Fiecare țară a trebuit să se prezinte la întâlnirea transnațională cu 2 logo-uri, iar juriul, format din câte un reprezentant al fiecărei țări, a ales ca logo-ul proiectului să fie unul realizat de elevii din Cipru.

După o scurtă pauză, profesorii de matematică, membrii echipelor de proiect, au realizat o analiză comparativă între programele de matematică și au stabilit de comun acord ce teme și metode să fie dezbătute în clasa Google.

S-au stabilit perioadele mobilităților de învățare și transnaționale din fiecare țară parteneră astfel:

Întâlniri transnaționale unde participă câte 3 profesori din fiecare țară -Macedonia 3-7 iunie 2018, iar în Italia 3-7 iunie (27-31 mai) 2019

Întâlniri de învățare unde participă 4 profesori și 6 elevi- Cipru 23-29 aprilie 2018, iar în

România 24-28 martie 2019

Au fost stabilite modalitățile de diseminare în școală și în comunitatea locală prin realizarea de panouri, tricouri pentru elevi, pixuri, dar și prin articole în presa locală.

A treia zi a întâlnirii a fost dedicată cunoașterii împrejurimilor, obiceiurilor și tradițiilor țării gazdă, Turcia.

La finalul săptămânii ne-am reîntors în țară încrezători în forțele noastre, cu o agendă de lucru încărcată.

Impact:

Ne așteptăm ca elevii să devină mai interesați de utilizarea calculatorului în predarea matematicii, de dezvoltarea abilităților de lucru cu instrumentele google, să își dezvolte comunicarea în limba engleză.

În ceea ce privește profesorii din școlile participante, ne așteptăm să prezinte propriile subiecte în comparație cu curriculum-ul din țările participante

Elevii vor deveni conștienți de importanța cunoașterii diferitelor culturi europene și nu numai, vor respecta diversitatea și își vor îmbunătăți relațiile cu colegii lor.

În ceea ce privește profesorii, vor dobândi experiență, abilități și cunoștințe:

- ✓ Stabilirea de durată de contacte personale cu profesori din școlile partenere
- ✓ Capacitatea / disponibilitatea cadrelor didactice de a lucra în echipă și de a predă în clasa Google
- ✓ Proiectul va adăuga forța unei dimensiuni europene de predare-învățare și stabilirea de parteneriate / colaborare cu școli din alte țări.

În interiorul școlii:

Proiectul va îmbunătăți predarea- învățarea matematicii prin utilizarea calculatorului și formarea clasei Google.

BIBLIOTECA ȘI ROLUL EI ÎN EDUCAȚIE

Prof. metodist Voicu Gabi Doina
Casa Corpului Didactic Teleorman

Adevărata universitate a viselor noastre este o bibliotecă. Locul unde mergem să citim, să ascultăm, să discutăm, să ne întâlnim cu cartea, cu scriitorul, cu editorul, cu pictorul, cu umoristul, cu alți semeni de ai noștri ingenioși, interesați și setoși de a țese noi performanțe și de a valorifica potențialul cunoașterii. Biblioteca este locul care ne păstrează amintirile, ne delectează sufletul, ne farmecă cu mulțimea de tezaure ce așteaptă fără răgaz răsfoite.

Biblioteca este templul învățăturii, deoarece doar în bibliotecă pot să-mi hrănesc sufletul și gândul cu cele mai diverse cunoștințe. Din păcate, astăzi Internetul și alte tehnologii informaționale concurează cu biblioteca, dar totuși, cred că nimeni niciodată nu va reuși să înlocuiască cartea cu alte invenții. Biblioteca va rămâne mereu cu porțile deschise pentru omenire, pentru că doar ea este ușa larg deschisă spre viitor și doar într-o bibliotecă ai șansa să fii superior!

Bibliotecarul este un element stimulator, care nu se mărginește a fi numai un custode al depozitului de gândire și artă, ci caută să fie un difuzor al culturii ce sălășluiește în incinta instituției cărților. El este un sacerdot al culturii cărții și nu poate fi decât un intelectual foarte informat și dinamic. El nu este un funcționar pasiv, ci un factor stimulator, care caută, cu orice prilej, să pună în mișcare cartea. El este un îndrumător al cititorului începător pe care îl poate modela prin sfaturile sale, în procesul evolutiv al lecturii, având mereu în fața ochilor, poate cea mai cuprinzătoare definiție a actului magic al lecturii, pe care a dat-o cronicarul român Miron Costin: *...că nu iaste altă mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă, decât cetitul cărților...*

Bibliotecarul trebuie să ducă o muncă într-adevăr diferențiată în raport cu profilul bibliotecii sale și al cititorilor care o frecventează. Corelând structura fondului de publicații cu setea și necesitățile de lectură ale cititorului, bibliotecarul utilizează cele mai variate modalități de activare specifică, totdeauna determinate de voința dezvoltării armonioase a personalității umane. Aria lui de investigație trebuie să fie servită de cele mai moderne metode și mijloace ale informării, grație cărora el trebuie să poată pune la îndemâna cititorului ultimul document, ultima cercetare. Dialogul cu cititorii este un lucru de care trebuie să se țină seama în permanență. Primul contact are o importanță deosebită pentru că acesta contribuie la fixarea imaginii bibliotecii în spiritul noului beneficiar. O primire proastă are efecte dezastruase și de lungă durată. Pentru o bună primire a cititorului nu există reguli, ci exigențe umane.

Bibliotecarul trebuie să dovedească tact, să cunoască psihologia cititorului, să fie discret, să aibă disponibilitatea și calmul de a-l asculta pe acesta. Este ideal să se dispună de un spațiu dedicat primirii și orientării cititorilor, unde să se afle în permanență un bibliotecar.

Informația și accesul la informație reprezintă o condiție esențială a progresului. Informația a revoluționat modul de gândire, a adus modificări majore în însăși existența societății, a schimbat toate activitățile, relațiile și legăturile dintre ele. Fluxul informațiilor a devenit tot mai dinamic și odată cu introducerea calculatoarelor a necesitat existența unor activități de organizare informațională, a unei planificări a informației și prin urmare a unui management informațional.

S-au creat noi profesii legate de transferul de informații, iar biblioteca a devenit un "spațiu tehnologic", o importantă structură info-documentară.

Relaționarea funcției utilizatorilor cu cea a managementului de bibliotecă a căpătat statut de implicație biunivocă: biblioteca modernă trebuie să-și reconsidere "conceptele și competențele, mijloacele și modalitățile de acțiune".

SPORTUL – O NECESITATE PENTRU OMUL MODERN

prof. IONUȚ DINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NANOV

Omul, această ființă sensibilă și delicată, care gândește și făptuiește minunea zilelor noastre și pe care un filozof de talia lui Pascal o considera " fragilă prin subțirimea și delicatețea mecanismelor sale vitale, dar dominată de o gândire și o voință care se vor fără limite", se confruntă și astăzi cu două din marile sale limite ce par antagoniste: slăbiciunea și rezistența sa. Cui datorează el aceste însușiri?

Cine și ce au făcut ca omul, ființă care pentru antichitate era măsură a tuturor lucrurilor, să-și mărească progresiv performanțele și calitățile, să încalce orgolios spațiul și timpul de manifestare a limitelor sale în sport? Vom răspunde că el, OMUL, a cucerit acest univers al limitelor, că el este autorul progreselor convergente ale științei și tehnologiilor, al progreselor înregistrate în cele mai variate domenii.

În tendința lor de depășire a limitelor capacităților umane și de revenire a omului la statutul de HOMO LUDENS, școala deține o poziție specială conferită de rolurile și sarcinile sale unanim recunoscute.

Și, după cum știm, educația fizică și sportul ocupă un loc distinct în infrastructura obiectivelor subordonate pregătirii tinerilor pentru viață.

În acest spirit se impune să reconsiderăm, pe de o parte, statutul acestei discipline școlare, iar pe de alta, multe dintre atitudinile noastre față de ea. Sensul este nu acela al exagerărilor cu orice preț, dar nici al minimalizării.

Se impune, așadar, o reconsiderare făcută pe temeiul faptului că, "deși valoarea educativă a educației fizice și sportului e de mult recunoscută, nu au fost exploatate toate posibilitățile pe care ele le oferă în această privință.

Cu întreaga lor diversitate, cu resorturile opuse pe care le declanșează, cu exigențele lor contrarii, cu alternativele și răsturnările lor, educația fizică și sportul merită să ocupe un loc de onoare în universul preocupărilor educaționale, și aceasta mai ales într-o lume unde cuceririle tehnologiei și rețelele civilizației tind să reducă din forța primară a ființei canalizând-o spre universuri mai elaborate, mai sofisticate.

Educația fizică și sportul pot constitui unul dintre factorii care au influență benefică asupra stării de sănătate, asupra creării unui mod calitativ nou și echilibrat de viață. Astfel, îi vom da dreptate unui specialist al problemei, Paul Dudley White, care afirma: "PROBLEMA NU ESTE, TOTUȘI, DE A ADĂUGA ANI LA VIAȚA TA, CI MAI MULTĂ VIAȚĂ ANILOR TĂI."

IMPORTANȚA PROIECTULUI TEMATIC ÎN PROCESUL DE ÎNVĂȚARE

Profesor înv.primar, PIRJOL MONICA
Școala Gimnazială Fantanele

Introducerea proiectelor în curriculum nu reprezintă o idee nouă sau revoluționară în domeniul educației. În cursul deceniului trecut, practicile au evoluat totuși spre o strategie de predare mai formalizată. Învățarea prin metoda proiectului și-a câștigat un loc mai sigur în practicile școlare pe măsură ce experții au început să documenteze ceea ce cadrele didactice au înțeles de mult timp: elevii devin mai implicați în procesul de învățare atunci când au posibilitatea de a analiza, de a cerceta probleme complexe, provocatoare, uneori neplăcute, care se aseamănă cu cele din viața reală.

Metoda proiect este fundamentată pe principiul învățării prin acțiune practică, cu finalitate reală ("learning by doing"), ceea ce îi conferă și motivația necesară. Opusă instrucției verbaliste și livrești, învățarea prin realizarea de proiecte reprezintă un mod mai cuprinzător de organizare a procesului de învățământ prin care pot fi satisfăcute cerințele unei educații pragmatice, în spiritul acțiunii și independenței în gândire.

Metoda proiectelor este o strategie didactică bazată pe interese, necesitate și posibilități de dezvoltare. Ea presupune lucrul în echipă, interacțiunea directă, dar și brainstorming-ul, care devin mijloace de bază ale procesului educativ.

Prin metoda proiectului se lasă elevului mai multă libertate de exprimare și acțiune și se oferă ocazii reale de a lua decizii și de a-și asuma responsabilități. Toate acestea duc, implicit, la crearea unei motivații puternice și la o implicare deopotrivă efectivă și afectivă a elevilor. Simplul fapt că sunt consultați în alegerea temelor și se ține cont de părerea lor îi face pe elevi să aibă mai multă încredere în forțele proprii.

O temă este o idee, dar și o posibilitate de a-i ajuta pe elevi să învețe prin acțiune practică, cu finalitate reală, în care ei îmbină acțiunile de culegere a informațiilor cu cele de participare la o altă, concretă, aplicativă pe o temă.

Elaborarea proiectelor tematice ne impune o largă varietate a surselor de informare, dar și un dialog cu elevii în care, ascultându-i, punându-le întrebări despre ceea ce știu sau ce ar dori să știe, descoperim ce îi interesează și putem să organizăm conținuturile într-un plan logic de învățare.

Învățătorul încetează să mai fie un transmițător de cunoștințe, devenind un facilitator, un sfătuitor (consilier) al învățării. Învățătorul provoacă, organizează și stimulează situațiile de învățare. Elevii sunt conduși către autoînvățare și sunt motivați să planifice independent și colectiv, să implementeze și să evalueze procesul de învățare.

Proiectul este un demers didactic în grup, într-o interacțiune continuă, prin care se urmărește integrarea noilor informații în structuri cognitive proprii și transferarea lor în conținuturi noi, aplicabile în practică, o comunitate de învățare în care fiecare contribuie atât la propria învățare, cât și la procesul de învățare colectiv, o acțiune de cercetare și acțiune practică în același timp.

Ideea realizării unui proiect izvorăște din setea elevilor de a acumula tot mai multe informații referitoare la un anumit subiect sau de a realiza legături între cunoștințele asimilate prin intermediul diferitelor discipline de învățământ într-o anumită perioadă școlară.

O clasă la care se aplică metoda proiectului este o clasă „diferită” din punct de vedere psiho-social față de celelalte. Cuvântul „diferită” nu înseamnă ceva mai bun sau mai rău în acest context ci înseamnă mai bine pregătit pentru viață ceea ce pentru școala românească ar trebui să fie o finalitate importantă.

Bibliografie:

- V. Preda, – Metoda proiectelor la vârstele timpurii, Editura Miniped, București, 2005
S. Breben, E. Gongea, - Metode interactive de grup – ghid metodic -, editura Arves, 2002

Valorificarea tradițiilor și a obiceiurilor locale în predarea literaturii române

Prof. Lungana Arina – Luiza,
Școala Gimnazială Nanov

Motto:

“Tradiția adevărată e singura menire sufletească” (L. Rebreanu)

Istoria unui sat este o filă unică din istoria țării ce înmănunchează câteva mii de astfel de file în care se relatează nu despre fapte de arme sau acțiuni diplomatice din vremuri de răscruce hotărâtoare pentru destinul neamului românesc, ci despre însăși existența sa neîntreruptă pe aceste meleaguri.

Istoria unui sat vorbește despre oameni simpli, din truda cărora s-au născut pământurile roditoare, ulițele satului, cântecele și bocetele, credințele și obiceiurile, despre forța lor nebanuită de a rezista furtunilor care s-au abătut de-a lungul secolelor asupra țării, despre identitatea lor spirituală inconfundabilă.

Astăzi, când satul românesc este european, nostalgia după tradițiile și obiceiurile de odinioară se simte tot mai mult. De aceea, este de datoria noastră morală să conservăm aceste “resturi” de o valoare inestimabilă, de a transmite tinerei generații credința strămoșească, specificul nostru de viață, cultura păstrată cu sfințenie de moșii și strămoșii noștri.

Fără tradiție nu există cultură: nici omul simplu, nici geniul nu pot crea nimic fără tradiție. Omul fără tradiție este ca pomul fără rădăcini. Numai pentru aceste motive copiii trebuie să-și cunoască, să păstreze și să transmită următoarelor generații obiceiurile și tradițiile locale și naționale.

George Enescu spunea:

„Folclorul nostru... nu numai că este sublim, dar te face să înțelegi totul. E mai savant decât toată muzica așa-zis savantă. Și asta într-un fel cu totul inconștient. E mai melodic decât orice melodie, dar asta fără să vrea. E duios, ironic, trist, vesel și grav.”

Folclorul românesc, fiind deosebit de bogat, constituie una dintre mândriile noastre naționale. Prin mesajul său, trezește în sufletul copilului sentimente de adâncă dragoste, admirație și mândrie față de țara în care s-a născut.

Dispariția obiceiurilor și a datinilor populare prin nepracticarea lor de către tineri, dispariția formațiilor de dansuri populare în școli, lipsa motivației copiilor și a tinerilor pentru purtarea costumului popular au fost pierderi imense privind reprezentarea școlii cu ceea ce este mai frumos și mai emoțional, și anume, portul popular specific zonei folclorice, frumoasele tradiții și datini practicate la zi de sărbătoare și inegalabilele dansuri și melodii populare.

Folclorul reflectă o anumită viziune despre lume, despre viață, exprimă noianul de idei, sentimente, convingeri pe care poporul le-a trăit și pentru a căror înfăptuire a luptat în decursul istoriei sale milenare. Arta noastră populară, manifestată sub toate aspectele ei, prezintă o bogăție neprețuită de comori pentru toți aceia ce-și iubesc patria și neamul. Începând cu obiceiurile prilejuite de fiecare eveniment important din viața poporului și terminând cu dansurile, cântecele și strigăturile nelipsite la aceste datini, izvorul lor e nesecat pentru cel ce vrea să le cunoască și să le adune în mănunchi pentru a le dăruia din nou, cum spunea Anton Pann:

*„De la lume adunate
Și-napoi la lume date!”*

Frumusețea folclorului românesc este completată de portul, obiceiurile și meșteșugurile ținutului binecuvântat prin statornicia credinței sale față de Dumnezeu.

O caracteristică a poporului român este aceea că românului îi place să cânte, posedând calități vocale deosebite.

Frumusețea portului național, atât de diversificat prin regiunile țării noastre, frumusețea dansului și a cântecului popular, la fel de diferite ca zone de proveniență, datinile și obiceiurile străbune, obiectele de artă populară lucrate de mână și cu sufletul de către artiști populari, sunt valori spirituale românești de netăgăduit.

Folclorul reprezintă o enciclopedie poetică a vieții. El oglindește, în forme multiple și variate, sentimentele, gândurile și năzuințele poporului nostru, exprimate în diverse forme artistice, literare, muzicale, coregrafice, mimice, etc. Fiecare obicei își are semnificația lui.

În acest sens, poate fi valorificat la orele de educație muzicală, limba și literatura română, geografie, istorie, educație fizică, căutând, încetul cu încetul, să sădim în sufletul copiilor dragostea față de creația populară. Folclorul dispune de valențe formative multiple, contribuind la formarea personalității umane.

Profesorul de limba și literatura română este chemat printre cei dintâi să sădească în conștiința elevilor atașamentul pentru tradițiile și obiceiurile neamului, să le dezvolte sensibilitatea față de frumusețile patriei.

Pentru elementele sale viabile și înaintate, folclorul înfățișează în imagini artistice - poezii și cântece, proverbe și zicători - nu numai obiceiuri și tradiții, iubirea și dragostea față de natură și muncă, ci și modul de viață al poporului în diferite etape istorice, faptele lui, precum și concepția lui despre lume și despre viață. Astfel, serbările, manifestările cultural-artistice sunt momente de maximă bucurie, atât pentru copii, cât și pentru părinți și bunici.

Cadrele didactice pot să studieze lucrările de specialitate și să folosească culegerile de folclor alcătuite după criterii științifice. Proverbele și zicătorile pot avea un rol deosebit de important, putând fi valorificate pentru a forma la educabili un comportament moral-civic adecvat. Funcția educativă a proverbelor este realizată prin faptul că acestea spun în mod direct ce este bine și ce este rău în viață, în legătură cu activitatea omului, cu relațiile dintre om și colectivitatea în care trăiește. Se pot oferi sfaturi bune la disciplina Limba și literatura română, utilizând proverbe sau zicători populare locale, întrucât acestea reprezintă „modele” pe care le putem prezenta elevilor, pentru a înțelege o situație de viață sau alta, un mod de comportare sau altul ce sunt acceptate sau nu de normele morale ale societății.

Comportamentele negative sunt semnalate, de regulă, mai pregnant decât cele pozitive, pentru că din rău omul învață mai mult decât din bine („Până nu pățești, nu te cumițești”, „Capul face, capul trage”). Proverbele prezintă în general o atitudine ce combate aspectele negative ale vieții, ale comportamentului uman față de ideea de rău.

Literatura, în general, prin conținutul ei bogat în valori naționale, morale și estetice, pătrunde în mintea și inima generației tinere și exercită o mare influență asupra conștiinței și conduitei ei. Importanța educativă a literaturii române rezidă chiar în conținutul ei de fapte, de idei și de sentimente.

În cadrul orelor de literatură română, tradițiile și obiceiurile locale *trebuie să fie demne de luat în considerare* pentru exemplificarea, lărgirea și adâncirea procesului de învățământ, pentru creșterea eficacității muncii didactice și a calității pregătirii elevilor. Acestea acționează cu intensitate asupra elevilor, îi impresionează profund, fiindcă le sunt apropiate și adesea date nemijlocit în experiența lor practică, în experiența lor de viață. Abordarea lor în cadrul lecțiilor de literatură, prin simpla evocare sau prin procedee metodice adecvate, creează o atmosferă afectivă, care mărește receptivitatea elevilor, îi face să simtă și să acționeze potrivit convingerilor proprii.

Valoarea tradițiilor și a obiceiurilor locale sporește cu atât mai mult cu cât elevii participă activ la descoperirea lor. În acest sens, se afirmă eficiența instructiv-educativă a unor

procedee metodice cum sunt: studierea ținutului natal, din trecut și din prezent, excursiile la locurile istorice, vizitele la muzee ale satului, strângerea, selecționarea și clasarea obiectelor, organizarea muzeului istoric școlar.

Integrarea tradițiilor și a obiceiurilor locale în lecții satisface în același timp și competențele de ordin informativ și pe cele de ordin formativ. Sub aspect informativ, prin concretețea lor, îi ajută pe elevi la însușirea temeinică a cunoștințelor, la înțelegerea fenomenului studiat, la fundamentarea științifică a lecției. Sub aspect formativ, tradițiile și obiceiurile stimulează dezvoltarea spiritului de observație, a gândirii, a imaginației, a creativității duc la formarea aptitudinilor artistice ale elevilor. De asemenea, contribuie la formarea însușirilor moral-pozitive ale viitorului adult.

În predarea literaturii acest material este foarte valoros, trezind interesul copiilor pentru studiu și cultivând dragostea pentru ținutul natal ca parte componentă a patriei. În fața unor vestigii ale trecutului din localitatea lor, elevii rămân impresionați, curioși și chiar emoționați, fapt ce facilitează realizarea laturii educative a lecțiilor.

Așadar, la fiecare generație de școlari trebuie să ne propunem activități de cunoaștere a unui „strop” din ceea ce a creat omul simplu cu iscusința și căldura sufletului său și a minții sale, pentru ca fiecare copil să poată ști de unde se trage, cine este, cum trebuie să fie ca membru al colectivității sociale și cum poate contribui la păstrarea valorilor materiale și spirituale ale localității natale.

Bibliografie :

Dulamă, M. E. – *Strategii didactice*, Cluj, 2000;

Gheorghe, M. – *Ghid metodic pentru predarea lecturii literare la clasele V – VIII*, E.D.P., București, 1992;

Ivănuș, D. – *Metodica predării limbii și literaturii române*, Craiova, 1998;

Nicoară, T. – *Istorie locală și surse orale*, București, 2005.

Importanța activităților practice în procesul instructiv-educativ

Prof. înv. preșcolar Bădescu Ruxandra Florentina

Școala Gimnazială Grigore Mihăescu Vlădești-Grădinița cu PP Vlădești,
jud. Vâlcea

„TOT CEEA CE NU AVEM LA NAȘTERE ȘI NE VA TREBUI CÂND VOM FI MARI, NE ESTE DAT PRIN EDUCAȚIE” (J.J.ROUSSEAU)

Grădinița este un parcurs educațional lung, presărat cu multe hopuri și experiențe noi pentru copil, dar este și foarte interesant și aventuros. Chiar dacă intră la grădiniță cu un bagaj de abilități și deprinderi, la sfârșitul anilor petrecuți în această instituție, cel mic ar trebui să bifeze câteva achiziții importante în dezvoltarea lui. Acestea îl vor ajuta să se descurce mai ușor la școală.

Grădinița este o etapă importantă în copilăria oricărui copil. Chiar dacă în unele zone înscrierea copilului la grădiniță este opțională, specialiștii susțin că niciun preșcolar nu ar trebui privat de șansa de a se dezvolta într-un astfel de mediu.

Activitățile pe domenii experiențiale din grădiniță, ca formă specifică a învățământului preșcolar, asigură pregătirea psihologică a copilului pentru școală. În cadrul acestor activități

copiii își însușesc anumite cunoștințe, își formează diverse procese cognitive și psihomotrice, care prefigurează cerințele adaptării lor fără dificultăți la solicitarea învățării de tip școlar.

Activitățile practice desfășurate în cadrul procesului instructiv-educativ din grădiniță, prin caracterul lor organizat și colectiv asigură însușirea mai temeinică a deprinderilor practice și anume a unor deprinderi elementare de muncă. Caracterul concret și atractiv îi conferă valori educaționale deosebite. Cel mai important rol al activităților practice este acela de dobândire a deprinderilor psihomotrice, de mânuire a materialelor și instrumentelor și de aplicare a acestora în activități utilitare. Educatoarea trebuie să cunoască foarte bine aceste deprinderi, precum și vârstele la care se formează ele.

Activitățile practice sunt foarte îndrăgite de copii și de aceea eu, la grupa mică, mă folosesc de ele cât mai des. Planific activități în care copilul se va familiariza cu materialele, le va analiza, mulți dintre copii luând pentru prima oară contact cu aceste materiale. Copilul de grupa mică va realiza lucrarea practică folosind o singură tehnică de lucru- rupere, mototolire.

Pentru că Moș Nicolae va veni în curând, am pregătit în cadrul temei ”Copiii îl așteaptă pe Moș Nicolae”, o activitate practică pentru a realiza împreună cu copiii o ”ghetuță” în care moșul bun și darnic să pună cadouri copiilor cuminiți.

Scopul acestei activități a fost consolidarea deprinderii de lipire și utilizare corespunzătoare a instrumentelor de lucru, stimularea dragostei și a respectului față de muncă, a gustului și a simțului estetic precum și stimularea curiozității, a interesului de cunoaștere față de tradițiile și obiceiurile de Sfântul Nicolae.

Prin această activitate mi-am propus atingerea următoarelor obiective: să denumească cel puțin trei dintre materialele puse la dispoziție pentru confecționarea ghetuței; să lipescă corect și curat materialele pe baza explicației și demonstrației; să-și exprime impresiile estetice apreciind lucrările proprii și ale celorlalți; să păstreze ordinea în timpul lucrului.

Pentru a le capta atenția, le-am prezentat copiilor o scrisoare primită de la Moș Nicolae în care îi anunță că mai sunt câteva zile până când va trece pe la fiecare dintre ei. Se poartă cu copiii o discuție referitoare la tradițiile și obiceiurile de Sfântul Nicolae. Pentru realizarea ghetuței, copiii au primit foi imprimare cu ghetuța lui Moș Nicolae, vată și următoarele materiale realizate din carton colorat: stelute, globulețe, clopoței, brăduți, fulgi de nea. Pentru a realiza blănița ghetuței au lipit vată în partea de sus, apoi au decorat ghetuța cu materialele puse la dispoziție, exersând diferite abilități manuale. La sfârșitul activității, am realizat o expoziție cu lucrările lor. Lucrările vor fi lăsate pe panou pentru a fi apreciate și de Moș Nicolae care le vor aduce daruri în ghete.

Realizarea acestei lucrări a declanșat în sufletul copiilor de grupa mică puternice emoții de bucurie și de satisfacție. Preșcolarii au executat cu plăcere lucrarea propusă de mine. Pentru ei sentimentul că au reușit să realizeze ghetuța singuri, îi poate motiva să realizeze alte lucrări și, implicit, să învețe lucruri noi.

Importanța activităților educative în parteneriat cu părinții

Prof.înv.primar Ionela Vintilă
Sc.Gimn.Nr.1 Dobrotesti-
Teleorman

În cadrul procesului complex și îndelungat de formare a personalității copilului, cunoașterea producțiilor și manifestărilor folclorului are o importanță deosebită datorită conținutului de idei și sentimente, a faptelor care oglindesc trecutul bogat și plin de speranță al poporului nostru. Aceste creații ale folclorului nostru trezesc în sufletul și în mintea copiilor dragostea pentru folclor și tradiții dar și respectul pentru cei ce le-au creat, înaintașii noștri.

De asemenea, ele formează la copii dragostea și prețuirea pentru folclorul autentic, mai ales în condițiile în care acesta tinde a fi uitat și chiar înlocuit cu producții noi fără substanță sau valoare artistică.

Experiența dobândită până acum în realizarea activităților programate cu elevii, atestă în modul cel mai convingător că valorile estetice și etice cuprinse în producțiile folclorice constituie o sursă inepuizabilă pentru formarea umanistă și morală a copiilor. În același timp, folclorul, precum bine se știe, reflectă o anumită viziune despre lume și viață, exprimă noianul de idei și sentimente, convingeri pe care poporul român le-a trăit și pentru a căror înfăptuire a luptat de-a lungul istoriei. La vârsta preșcolară sunt greu de înțeles evenimentele petrecute de Crăciun, Boboteaza, Paște.

Noi, învățătorii încercăm să transmitem din generație în generație, portul, graiul, obiceiurile și datinile așa cum le-am moștenit de la străbuni. O ocazie eficientă de valorificare a tradițiilor populare și a obiceiurilor românești o constituie serbările. Prin interpretarea rolurilor și pregătirea decorurilor pentru diversele "spectacole" urmărim atât un efect artistic cât și pedagogic, cautând un imbold pentru a trezi elevilor dorința de a cunoaște și păstra tradițiile și obiceiurile strămoșești. Pentru a avea o influență pozitivă asupra elevului, serbările trebuie să fie înțelese de acesta și să-l afecteze psihologic. Sensul unui spectacol va depinde de: calitatea lui, de folosirea adecvată a costumațiilor și decorurilor, de participare afectivă a copilului.

Costumele populare, ia și catrința, brâiele și opincile, cămașa și ȋțarii sunt primenite și pregătite pentru spectacolul mult așteptat. Atmosfera de sărbătoare din sala de festivități prin ornarea și decorarea cu elemente specifice sărbătorilor constituie un alt prilej de bucurie pentru elevi, ei descoperind tradițiile și obiceiurile practicate în timpul sărbătorilor de iarnă, simt și prețuiesc frumusețea obiceiurilor și tradițiilor de Crăciun.

Pentru cea mai așteptată sărbătoare din decembrie, Crăciunul, românii au apelat în egală măsură la tradiție, știind să accepte și obiceiuri mai recente. Întâmpinată cu bucurie, Nașterea Mântuitorului aduce cu ea și o sumă de practici foarte vechi prin care se celebra Echinocliul de Iarnă, momentul în care natura da speranțe că va renăște.

Obiceiul colindatului a înglobat în el nu numai cântec și gest ritual, ci și numeroase mesaje și simboluri ale unei străvechi spiritualități românești. El s-a păstrat asociindu-se cu celebrarea marelui eveniment creștin care este Nașterea Domnului Iisus Hristos. În ajunul Crăciunului, pe inserat, în toate satele din țară, începe colindatul. Copiii cu steaua vestesc Nașterea Domnului și sunt primiți cu bucurie de gazdele care îi răsplătesc cu mere, nuci și colaci. Pentru cel mai important moment, trecerea în noul an, pregătirile se reiau. În săptămâna dintre Crăciun și Anul Nou, în toate satele cetele de flăcăi se pregătesc pentru "urat", sistem complex de datini și obiceiuri.

Concretizarea spectaculoasă a unor mituri antice legate de simbolistica animalelor, aceste manifestări reprezintă o modalitate originală de exprimare a arhaicelor asociații rituale dintre animale și cultul cvasiuniversal al soarelui. Există și un cuvânt generic pentru aceste obiceiuri: "mascării". Recuzita, mastile, costumele sunt pregătite din vreme. Mai ales mastile

sunt cele care vorbesc cel mai mult despre imaginația și umorul sateanului român. Aname mesteri s-au specializat în confecționarea lor, ele devenind cu timpul adevărate podoabe de artă populară.

În atmosfera spirituală a Crăciunului, interpretarea unor dansuri populare, dau posibilitatea de a cunoaște sufletul țărânului român, frumusețea portului și cântecului popular. Dansurile populare prin frumusețea costumelor, a melodiilor sunt îndrăgite de celevi și interpretate cu multă pasiune aproape la toate serbările. Cântecul popular întâlnit la toate serbările antrenează, tonifică și energizează gândirea, memoria, atenția, imaginația, creativitatea, spiritul de disciplină, prietenia. Dacă jocul și cântecul nu este trăit, nu poate pune în rezonanță corzile sufletești ale ființei umane.

Datorită forței inegalabile de penetrație artistică a patrimoniului folcloric, copilului, de pe acum, i se “luminează mintea și i se “încălzește” inima, participând afectiv la năzuințele și aspirațiile strămoșilor noștri. Prin această comuniune “cu” și adeziune “la” ceea ce a făurit “geniul” creației populare, elevii învață să înțeleagă trecutul nostru istoric și să-l apropie de prezent, prin aceea că încep “să descifreze” faptul istoric în dinamica sa, pe temeiul viu al existenței populare românești: ce am fost, ce suntem, ce vom fi în viitorul mai mult sau mai puțin apropiat. Cultura noastră asimilează, în mod creator, tot ceea ce este valoros în cadrul moștenirii culturale. Imensul tezaur folcloric al poporului nostru constituie o componentă valoroasă a acestei moșteniri.

Folosirea folclorului și artei populare în procesul instructiv-educativ din grădinița de copii, contribuie la îmbogățirea și extinderea orizontului cultural artistic al copiilor, la educarea sentimentelor de dragoste și admirație, de mândrie și de respect față de comorile creațiilor populare, la formarea personalității copilului preșcolar.

Un dascăl pasionat de munca sa, dar și de folclor, trebuie și poate, în limitele timpului afectat activităților obligatorii, activităților alese și activităților extracurriculare să-i educe pe copii prin producții folclorice autentice, demonstrând astfel, în mod practic că și prin folclor pot fi realizate scopurile și sarcinile educării și formării copilului preșcolar.

Bibliografie :

Andrei, Mariana, “Introducere în literatura pentru copii”, Editura Paralela 45, Pitești 2005

DISEMINARE ÎNTĂLNIRE TRANSNAȚIONALĂ ÎN CADRUL PROIECTULUI ERASMUS K2 „CONQUERING BOOKS AGAIN”

**Coordonator de proiect,
Director Dina Ionuț,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NANOV**

Prima întâlnire transnațională a avut loc în localitatea OTURA- SPANIA, în perioada 20-23 noiembrie 2017 din cadrul proiectului „CONQUERING BOOKS AGAIN”, programul ERASMUS +, ACȚIUNEA CHEIE 2- parteneriat strategic între școli, cooperare și inovare pentru bune practici, numărul de referință: 2017-1-ES01-KA219-037914_1. Proiectul este finanțat de Agenția Națională și se desfășoară în perioada 01.09.2017- 30.08.2019 cu parteneri din Spania- Otura (școala coordonatoare „Virgen de la Paz”), Turcia- Istanbul, Polonia- Katowice, România- Nanov și Italia- Vasto.

Participarea în proiect se va constitui într-o oportunitate pentru dezvoltarea profesională a cadrelor didactice, de îmbunătățire a modului de predare a cunoștințelor limbii materne și de cunoaștere a cărților, dar și de utilizare a diferitelor abordări educaționale.

Obiectivele proiectului sunt:

- Motivarea cadrelor didactice pentru a îmbogăți abordarea metodologică prin metode inovatoare de predare- învățare- evaluare centrate pe elev.
- Implicarea părinților în activitățile proiectului, în scopul obținerii un efect de durată, chiar și după încheierea proiectului.
- Atragerea de reprezentanți ai instituțiilor locale pentru atingerea obiectivelor proiectului și diseminarea rezultatelor proiectului.
- Îmbunătățirea utilizării noilor tehnologii ale informației și comunicării de către profesori și copii.
- Promovarea diversității lingvistice.

Din partea Școlii Gimnaziale Nanov au participat la reuniunea de proiect doi profesori, membrii în echipa de management și implementare a proiectului. Obiectivele întâlnirii de proiect desfășurate la „Colegio Virgen de la Paz”, Otura, au fost:

- prezentarea activităților ce se vor desfășura în fiecare țară;
- stabilirea datei următoarelor întâlniri și activități ce se vor desfășura împreună cu elevii;
- completarea chestionarelor de către elevi și părinți;
- stabilirea activității principale pentru fiecare țară.

În prima zi, participanții la mobilitate au fost întâmpinați în școală, apoi de către personalul Primăriei din Otura, de către Consilierul pentru educație, Președintele Asociației părinților și alți reprezentanți ai comunității locale. Sesiunea a inclus, de asemenea, prezența domnului Director al școlii din Otura și alte persoane din cadrul școlii. Am avut parte de o primire călduroasă din partea d- lui Primar, care ne-a vorbit despre istoria satului Otura, dar a subliniat și preocupările și proiectele pentru educație. De asemenea, ne- au fost prezentate tradițiile locale păstrate de ani. Elevii claselor a V- a și a VI- a ne-au pregătit un program artistic, la care și- au folosit doar vocea și instrumente specifice zonei.

După- amiază am participat la reuniunea de proiect în școala coordonatoare „Virgen de la Paz”. Directorul școlii, Manuel Jiménez López, împreună cu prof. Ana Vilchez Melgarejo și Eli Berbel Reyes, ne- au prezentat școala din Otura, misiunea și obiectivele, modalitățile de organizare. S-a stabilit planul de lucru pentru participanții la întâlnirea de proiect, s-au luat decizii importante în legatură cu vârsta elevilor care vor participa la mobilități, la evaluarea chestionarelor elevilor, la alegerea portalului eTwinning, ca principal canal de comunicare și diseminare..

Fiind despre cărți, activitățile s-au desfășurat în biblioteca școlii. A fost aleasă ca temă principală pentru următoarea întâlnire, ce se va desfășura în Katowice- Polonia în luna martie, „Micul Prinț”, fiind carte internațională, iar elevii vor susține diverse activități legate de aceasta. Activitățile ce se vor desfășura în Italia vor fi tot legate de „ Micul Prinț”, dar de această dată vor pune în scenă un episod ales de ei.

Prin acest parteneriat ne propunem să reușim să cucerim cărțile încă o dată prin implicarea elevilor în diverse activități, în urma cărora își vor dezvolta abilități de viață, cum ar fi disciplina, motivația, implicarea și cooperarea, manifestându- și totodată creativitatea și imaginația sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice implicate în acest proiect. Prin toate aceste activități ne dorim ca elevii să- și consolideze încrederea în forțele proprii, să deprindă spiritul de a lucra în echipă și să- și stimuleze interesul pentru descoperirea altor culturi și diversități lingvistice.

Realizarea colțului Erasmus+ din școală, unde vor fi postate toate materialele obținute în urma activităților derulate, colaborarea elevilor din țările partenere prin rețele de socializare

în limba engleză, reactualizarea permanentă a paginii de internet a proiectului și a platformei eTwinning, dar și cărțile, vor implica elevii și cadrele didactice deopotrivă în implementarea cu succes a acestui proiect.

Impactul acestui proiect la nivelul școlii noastre va fi unul pozitiv, contribuind la creșterea valorii europene a instituției școlare, a comunității locale, aspecte care promovează diversitatea culturală și lingvistică și care oferă prilejul atât elevilor, cât și cadrelor didactice, părinților și membrilor comunității- cu fiecare activitate realizată- să aprecieze rolul colaborării și al comunicării, să învețe respectul față de sine și față de ceilalți.

ROLUL, LOCUL ȘI IMPORTANȚA EXPERIMENTULUI ÎN ÎNSUȘIREA CUNOȘTINȚELOR DE BIOLOGIE

Profesor: Dumitrescu Steliana

Unitatea școlară: Școala Gimnazială Nr.1 Mîrzănești

Una dintre cele mai fascinante științe care se predau la școală este biologia. Viața, reprezintă un subiect care se studiază cu interes și plăcere începând cu cei mai tineri discipoli și continuând în toată ierarhia vârstelor. Pentru individ limitată, pentru lume infinită, viața ca subiect de studiu în biologie se detașează de austeritatea și relativa răceală a obiectului de studiu al celorlalte științe ale naturii.

Lucrările practice în lecțiile de biologie sunt nu numai de un folos imediat și direct, pentru o mai justă înțelegere a materiei predate, ci și de o mare utilitate, pentru dezvoltarea dragostei și interesului elevilor pentru studierea naturii.

Necesare și deosebit de eficiente, lucrările practice pot fi folosite cu succes în descoperirea cunoștințelor biologice și în formarea deprinderilor, în fixarea și aprofundarea acestora precum și în evaluarea și controlul însușirii lor. Ele pot fi folosite în orice tip de lecție și incluse în orice moment al lecției.

Lucrările practice la biologie prezintă particularități metodice în funcție de obiectul didactic principal urmărit, de modalitățile de organizare și în funcție de activitatea care predomină.

De exemplu, experimentul cu scop de investigare sau cercetare este desfășurat în cadrul unei lecții de descoperire și cuprinde următoarele etape principale:

1. Stimularea interesului pentru efectuarea experimentului (crearea unei motivații)
2. Punerea unei probleme
3. Emiterea unor ipoteze
4. Stabilirea modalităților de verificare a ipotezelor (etapa desfășurării experimentului)
5. Prelucrarea datelor obținute
6. Verificarea rezultatelor
7. Stabilirea concluziilor

În cazul lecțiilor de recapitulare și atunci când experimentul este utilizat în etapa de fixare sau evaluare din cadrul unei lecții, se poate folosi fișa de lucru care cuprinde probleme și sarcini de lucru pentru elevi.

Sub aspectul modalităților de organizare a experimentului, de cele mai multe ori, acesta se poate desfășura sub formă de activitate independentă individuală, de activitate organizată pe grupe cu sarcini comune sau pe grupe cu sarcini diferențiate.

Desfășurarea experimentului ca activitate independentă individuală necesită material natural, substanțe, materiale și aparatură necesare efectuării experimentului, elevii lucrând în ritmul lor propriu, cu ajutorul fișei de lucru (exemplu - o lucrare practică de microscopie).

Desfășurarea experimentului pe grupe cu sarcini comune sau pe grupe cu sarcini diferențiate necesită împărțirea clasei în grupe de 3 elevi. Grupele este bine să fie eterogene - formate din elevi mai bine sau mai slab pregătiți, elevi mai interesați sau mai puțin interesați în studiul biologiei; în cadrul acestor echipe elevii lucrează pe rând și colaborează în găsirea soluțiilor și realizarea sarcinilor înscrise în fișă, în stabilirea concluziilor.

În toate lucrările practice, de mare importanță este să stabilirea modalităților de comunicare între membrii grupelor de elevi, între grupele de elevi și profesor pentru a preveni dezordinea.

Intervențiile profesorului în activitatea unei grupe se vor face în caz de necesitate sau la cererea elevilor și nu pentru rezolvarea sarcinilor, ci pentru a depăși eventualele blocaje. Comunicarea cu elevii se cere să fie tonică, dominată de calm și stăpânire de sine, chiar dacă elevii merg la o anumită grupă pe un drum greșit. Învățarea prin încercare și eroare poate fi temeinică și creează o mobilizare mai bună a elevilor, o depășire a tracului, creșterea capacității de decizie și a curajului în rezolvarea sarcinilor.

Lucrările practice pot fi clasificate:

- După modalitățile de organizare a participării elevilor:
 - lucrări individuale - participă întreaga clasă, fiecare elev are la dispoziție materialele și instrumentarul necesare pentru efectuarea lucrării;
 - lucrări pe grupe de trei elevi; grupele pot avea toate aceeași sarcină de lucru sau pot avea sarcini diferențiate.
- În funcție de activitatea care predomină:
 - lucrări de laborator de analiză, de comparare, de cercetare și de determinare a organismelor macroscopice;
 - lucrări de laborator de microscopie;
 - lucrări de disecție;
 - lucrări bazate pe experiențe de fiziologie vegetală sau animală

Evaluarea activităților practice poate viza mai multe aspecte :

- Evaluarea numărului cunoștințelor și capacităților intelectuale ale elevului prin probele practice realizate. Aceasta este o evaluare clasică, bazată pe măsurarea unor progrese ale elevului într-o unitate de timp limitată. Obiectivele educaționale care în mod evident sunt atinse prin lucrările practice , nu pot fi evaluate cu metodele de evaluare tradiționale.
- Utilizarea unor metode complementare sau alternative, de evaluare. Individualizarea actului educativ necesită un sprijin efectiv acordat elevului. Aceasta presupune forme de evaluare care nu se limitează la a constata un rezultat , ci analizează cum operează elevul în situații de autonomie relativă, care sunt reprezentările sau atitudinile care îl blochează, care sunt instrumentele care îi lipsesc. În contextul lucrărilor practice pot fi folosite cu necesitate două metode alternative: observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor și metoda investigației.

În concluzie, experimentul de laborator trebuie să constituie suportul performanței în procesul de predare-învățare al disciplinei biologie, astfel că elevul trebuie inclus în chiar

structura disciplinei, care nu trebuie să-i definească ceea ce el intuiește sau folosește, ci să-l provoace să descopere ceea ce îl înconjoară, ceea ce se întâmplă în jurul său, pentru a găsi soluții problemelor cărora trebuie să le facă față.

Bibliografie:

1. Jinga I., Istrate E., *Manual de pedagogie*, Editura ALL EDUCATIONAL, București, 2004.
2. Kerekeș, A., *Biologie pentru grupele de performanță*, Editura Dacia Educațional, Cluj- Naopoca, 2003.
3. Mihail, A., Strinu, Z., Logofătu, L., *Ghidul profesorului de Biologie*, Editura ALL Educational, București, 1997.

MESERIA DE DASCAL

**P.Î.P : LĂZĂRICĂ LILIANA ,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 MÎRZĂNEȘTI**

De multe ori am fost întrebată ,de ce mi-am ales această meserie ? Nu cred că se putea altfel . Am visat din copilărie că voi fi învățătoare.

De câte ori eram întrebată ,ce vrei să devii când vei fi mare? Eu răspundeam cu drag, învățătoare . În această privință m-a inspirat învățătoarea mea .Învățătoarea mea mă fascina , o admiram mult, doream cu tot dinadinsul să fiu ca ea . Chiar și acum după 36 de ani de când am pășit pentru prima oară pragul școlii , îmi amintesc cu drag prima mea zi de școală ,și felul cum era îmbrăcată învățătoarea mea,cum vorbea ,cum zâmbea. Dânsa m-a făcut să îndrăgesc această PROFESIE .

A fost unica pentru mine .

Acum știu că altă meserie nu mi-ar aduce atâtea satisfacții ,atâtea bucurii.Îmi place să vorbesc cu elevii mei, să fiu în mijlocul lor. Elevii și părinții care apreciază ceea ce, eu mă străduiesc să fac , sunt motivul pentru care mi-e drag să fiu la catedră .Îmi place tinerețea lor,felul în care se bucură ,uneori în preajma lor mă văd pe mine la vârsta lor .Copiii îmi transmit în unele momente mai grele energia lor ,datorită lor reușesc să-mi păstrez sufletul de copil .Nu întotdeauna a fost ușor și frumos.

În cei 22 de ani de activitate didactică , m-am confruntat și cu probleme ,dar cu răbdare și decență , le-am rezolvat. Știm ,că oamenii sunt diferiți , timpurile la fel s-au schimbat, se schimbă ,însă eu am rămas însumi .Un dascăl bun trebuie să fie sincer și corect cu elevii , cu părinții elevilor și mai ales cu el însuși .Dascălul pregătește elevul pentru tot restul vieții ,de aceea în contact cu elevul trebuie să ne coborâm la nivelul lor, să închidem ochii pentru o clipă și să ne transformăm într-un copil ,să coborâm nivelul tonului uneori când simțim că l-am ridicat. Eu cred că pentru această meserie trebuie să fi născut nu numai cu vocație ,dar și dăruință .Nu am învățat să fiu dascăl,numai de la Liceul Pedagogic,dar și de la colegile ,care într-adevăr au fost pentru mine un exemplu demn de urmat . Iubesc această meserie și nu se pare grea pentru că ,o fac cu pasiune .

Meseria de dascăl este o mare și frumoasă profesiune ,care nu seamănă cu nici o alta , o meserie care nu se părăsește cu haina de lucru .Este o meserie aspră dar și plăcută ,umilă și mândră ,exigentă și liberă ,o meserie care epuizează și înviorează ,te dispersează și exaltă ,o

meserie în care a ști nu înseamnă nimic fără emoție ,o meserie când apăsătoare ,când implacabilă ,ingrată și plină de FARMEC.

Oricine își alege această meserie să fie conștient de importanța profesiei ,trebuie să ofere dragoste și respectul tău,să ai sentimente pozitive față de copii.Noii ,dascăli suntem răspunzători în fața lor ,a părinților și a societății de felul cum îi formăm și-i călăuzim pentru viață. Îmi place să știu ,că elevii mei vin la școală cu zâmbetul pe buze ,abia așteptând să înceapă orele de curs .Uneori aud strigând „mama „,„acest lucru mă face să mă simt și mai apropiată de ei .

Mi se întâmplă , și întâmplat ca ei să-mi povestescă lucruri de acasă despre părinți , bunici ,etc.Acest lucru înseamnă pentru mine că au încredere .Să nu uităm ,că elevii dau sens profesiei noastre .

Așadar să fim mai aproape de elevi ,atât cu mintea ,dar mai ales cu sufletul !

PROCEDEUL INSTRUCTIV-EDUCATIV ÎN GIMNAZIU

Prof. Pantea Daniela
Școala Gimnazială Nr.5 Alexandria

Transformările profunde care au loc în sfera învățământului românesc determină oamenii de la catedră să-și analizeze și nuanțeze continuu experiența acumulată , să o adapteze la cerințele actualei societăți și mai ales la condițiile concrete întâlnite la clasă.

În societatea de azi, când greutățile cotidiene scad disponibilitățile părinților de a se întreține în discuții cu propriul copil, timpul petrecut alături de acesta și mai ales preocuparea pentru modelarea caracterului și a spiritului printr-o educație adecvată, devin pentru tot mai multe familii, un lux. Un lux care merită orice efort, dar acest fapt nu este totdeauna conștientizat de toți părinții.

Prin urmare, sarcina dirijării traseului educațional al elevului revine școlii, implicit învățătorului, pe parcursul ciclului primar, și profesorului pe parcursul învățământului gimnazial , care trebuie să-l informeze și familiarizeze pe elev cu diverse domenii ale cunoașterii, dar și să-l formeze în spiritul cerințelor societății.

Realizarea acestor aspirații este favorizată de schimbările care s-au produs în funcționalitatea școlii și care atrag atenția asupra rolului proceselor de comunicare și centrării activității de predare nu pe dascăl ci pe cel care învață. De asemenea, folosirea metodelor active în procesul de predare-învățare, democratizarea relației profesor- elev și diversificarea surselor de informare pe care le poate folosi elevul, sunt aspecte care, reconsiderate, conduc la realizarea unui învățământ de calitate.

Cu toate acestea, în ciuda numeroaselor semnale privind necesitatea revizuirii unor comportamente profesionale, practica educațională continuă să fie dominată de autoritatea excesivă a dascălului, care menține monopolul asupra situațiilor de vorbire, care controlează în mod exagerat conținuturile vehiculate. În această situație este explicabilă lipsa de implicare a elevilor în dialogul școlar deși știu că au libertate de exprimare și manifestare.

Acestea sunt doar câteva din problemele a căror soluționare ar putea conduce la eficientizarea proceselor de comunicare ce se desfășoară în context școlar.

De ce nu se implica elevii în procesul de comunicare ?

Cauzele pentru care elevii se implică prea puțin sau deloc în dialogul școlar sunt uneori obiective, întemeiate, iar alteori subiective, nejustificate. Simpla constatare a acestui fapt nu

rezolvă problema. Trebuie aplicate strategii acționale de contracarare a manifestărilor nefavorabile și de promovare a celor favorabile.

Motivele pentru care elevii nu participă efectiv la desfășurarea lecțiilor pot fi de natură temperamentală (în mare măsură determinate de programul genetic) :întrovertit, nesociabil, necomunicativ, timid, pasiv sau țin de stilul de lucru al profesorului.

Pentru prima categorie de cauze sunt importante următoarele:

- gradul de solicitare în realizarea sarcinilor;
- atractivitatea pe care o inspiră învățătorul sau disciplina de învățământ;
- capacitatea stimulativă a profesorului și a clasei de elevi;
- măsura în care interacțiunea poate satisface așteptările, speranțele, aspirațiile elevului;
- climatul psiho-afectiv pe care îl degajă școala în mod explicit sau implicit.

La ciclul gimnazial consider foarte importante aptitudinile pedagogice indispensabile muncii de educator. Aceste aptitudini vizează două direcții majore de manifestare: una privind măiestria didactică, ca modalitate aptitudinală de predare-învățare-evaluare a cunoștințelor, și a doua, maiestria educațională, ca modalitate de stabilire a unor relații de comunicare optimă a unui climat educativ, afectiv favorabil implicării voluntare a elevului. Ambele calități sunt necesare unui bun dascăl și absolutizarea uneia în defavoarea celeilalte, departează cadrul didactic de scopul său major.

Interesante mi s-au parut referirile lui Ioan Jinga asupra principalelor aptitudini de bun pedagog , printre care notează: dicția, răbdarea, stăpânirea de sine, disponibilitatea pentru comunicare, spirit organizatoric, atitudinea fata de schimbări, fata de nou, capacitatea de a învinge dificultățile, coerența gândirii, logica exprimării, acuratețea limbajului, la care adaugă ca în condițiile învățământului modern principalele roluri îndeplinite de dascăl sunt cele de îndrumător și sfătuitor al elevilor, de conducător al procesului de învățare și de mediator al culturii.

Din prezentarea acestor indicatori aptitudinali putem observa cu ușurință referirea la acea capacitate specială a pedagogului de a intuit psihologia copilului, de a-l înțelege și de a-și modela comportamentul pe măsura acestor acte participative.

Cu toate ca dispun de multe din aceste calități, exista dascăli care recurg numai la metode frontale de predare și nu oferă prea des elevilor oportunități de a interacționa unii cu alții. Uneori chiar nu se străduiesc să creeze, să provoace interacțiuni, motivând lipsa activității de învățare prin cooperare prin aceea că programa școlară este prea stufoasă, ca lecțiile din manual nu se pretează la acest tip de activitate ori că e necesar să economisească timpul.

Activitatea de comunicare se dezvoltă cu succes prin exercițiul comunicativ. Este necesar ca elevilor să li se dea ocazia să comunice pentru a-i pregăti în vederea confruntării directe sau indirecte cu un interlocutor. Ocaziile de comunicare nu înseamnă a pretinde elevilor să vorbească mult ci a găsi modalități de intensificare a interacțiunilor elev-elev în planul schimbului informațional și interpersonal.

Cele mai cunoscute forme de structurare a grupurilor sunt:

a) grupuri omogene – cu următoarele particularități:

- elevii au același nivel de cunoaștere, de interes, ceea ce favorizează comunicarea profesorului cu fiecare membru al grupului, dar și comunicarea intergrupală;

b) grupuri eterogene – în cadrul cărora elevii au posibilități diferite de învățare, ceea ce îl determină pe dascăl să se adreseze elevului mijlociu iar în interacțiunea elev-elev, cei buni îi sprijină pe cei cu performanțe scăzute.

Obiectivul fundamental urmărit prin astfel de activități, este stimularea învățării prin cooperare. În ciclul primar ocazii frecvente oferă atât învățământul alternativ Step by Step , alternativa metodologică –gândirea critică- iar în învățământul tradițional- folosirea metodei proiectelor sau modalități specifice învățământului alternativ.

BIBLIOGRAFIE:

1. Stroe Marcus, Teodora David, Adriana Predescu – “ Empatia și relația profesor-elev “ – 1987
2. Stela Iancu – “ De ce merg unii elevi încruntați la școală?” -2000
3. Ioan Jinga – “ Educația ca investiție în om “ – 1981

RIMBAUD- VIZIONARUL, PERSONAJ BALZACIAN?

Prof.Aurelia Ungureanu

Școala Gimnazială Siliștea, Teleorman

Rimbaud se naște într-o epocă de efervescență a societății franceze: „Les Châtiments” de V. Hugo, și „Sylvie” a lui Nerval existau deja, Baudelaire și Flaubert pregăteau „Les Fleurs du Mal”, respectiv „Madame Bovary”; în plan socio-istoric avusese loc lovitura de stat a lui Ludovic-Napoléon Bonaparte (1851), urmând ca Războiul franco-prusac(1870) și Comuna din Paris(1871) să-i marcheze și ele întrucâtva existența.

O operă insolită ca a lui Rimbaud nu putea să crească pe port-altoiul unei vieți obișnuite: nașterea, la data de 20 octombrie 1854 și moartea, survenită în 1891, în urma unei tumori la genunchi, delimitează o existență care se consumă cu celeritate: elev conștiincios, adolescent revoltat, tânăr boem, apropiat al lui Verlaine, împușcat din gelozie, călător prin Europa și Africa, traficant de arme, exportator de cafea, fotograf și nu în ultimul rând, poet; o existență care se devorează pe ea însăși, pe măsură ce avansează, prilejuindu-ne, astfel, asemuirea cu Raphaël de Valentin din „*Peau de chagrin*” a lui Balzac

Ca în romaniul balzacian amintit, lungimea vieții lui Rimbaud pare a fi invers proporțională cu multitudinea dorințelor și evenimentelor ce o marchează. Dar, dacă la personajul amintit intensitatea dorinței reduce forța spirituală din ființa umană, dilema tânărului marchiz („vivre et en mourir, ou, pour ne pas mourir, ne pas vivre”) nu umbrește traiectoria fulgurantă a lui Rimbaud, care își generează opera prin sacrificiul suprem: „Qu'il crève dans son bondissement”.

Numind poetul „valeur de feu”, Rimbaud recunoaște implicit că travaliul poetic presupune sacrificiu, ca Prometeu odinioară, purificare prin focul iluminării, existența în zodia infernului, pentru re-compunerea unei noi realități.(de unde și frecvența relativ mare a termenilor din câmpul semantic al luminii, focului și aurului: „des astres d'or” în *Ophélie*, „bonbons habillés d'or”- în *Les étrennes des orphelins*, „l'amour brûlant” în *Soleil et chair*, „étincelle d'or”, „lumière nature în *Un saison en enfer*, „million d'oiseaux d'or” în *Bateau ivre*). Metoda poeticii rimbaldiene, expusă teoretic în cele două scrieri adresate lui G. Izambard, respectiv P. Demeny, transpare în toată opera: să devină un „vizionar” „par un long, immense et raisonné dérèglement de tous les sens”, misiunea poetului fiind depășirea realității imediate pentru „accéder à l'inconnu”, „inspecter l'invisible”, „entendre l'inouï”.

Autor de poezie muzicală sau proză ritmată, de inspirație hugoliană, ca la debut, elogiindu-l pe Baudelaire, ori respingându-i pe clasici pentru desuetudinea lor („vieillesse poétique”), materializând creații impregnate de revoltă socială și religioasă sau explorând raporturile primordiale ale universului, lumea imaginară, necunoscutul, Rimbaud rămâne, prin excelență, poetul vizionar care demolează, într-un gest de fronda adolescentină, un întreg eșafodaj literar imuabil și oferă literaturii universale o poetică nouă. Astfel, la romantici, „eul biografic” era evident, exacerbat, la Rimbaud o altă instanță creatoare lucrează, căci „Je est un autre.”, iar poetica sa este deopotrivă exercițiu voluntar, delimitare de eul empiric, halucinație, călătorie spre necunoscut, introspecție. La poezii-artiști, Mallarmé, Valéry, poetica îndepărtării de realitate pentru atingerea absolutului presupunea valorizarea conștiinței metafizice, la Rimbaud opera este generată de insuficiența ontologică a realității. Este realitatea rimbaldiană, în ultimă instanță, un soi de „joc secund” avant-la-lettre („înnecarea cirezile agreste” la Barbu) întemeiat pe ideea sacrificiului artistic voluntar („le bois qui se trouve violon” la Rimbaud).

BIBLIOGRAFIE: Mariela Constantinescu(coord.), La littérature française du XXème siècle par ses textes, Ed. Fundației România de mâine, București, 2003.

